

ישראל אלדר מחשבות מלכות ישראל
www.israeledad.co.il

דָבָרִים

Chronicles

גלוין 1

חדשנות העבר

ז. באלול אלףים שלשים וארבע ליצירה

אחרי פסק דין מות

אברהם בלב תורה נביא כל מכבש לאש

בידון על בזין האלים. — הרן אחיו בשרכ. — התרגשות גדולה בחרן.

יחידות ההיקסוס והחבריו פרצו את גבולות מצרים

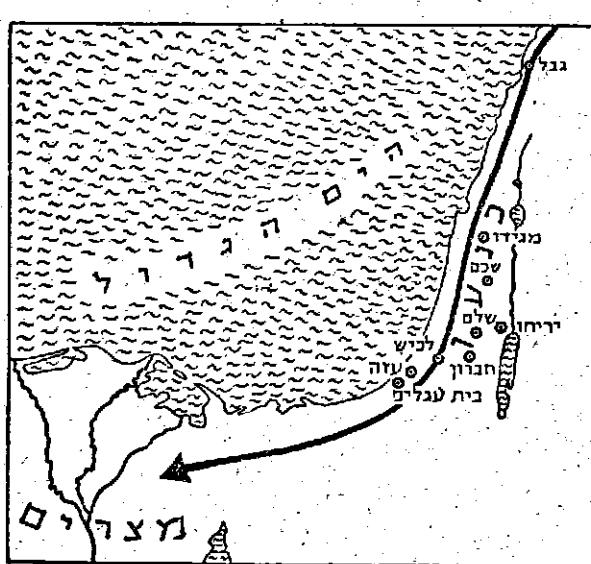
ייחוֹזָת צְבָאוֹת חִקּוֹת שֶׁל הַהִקְסָסָם וְהַחֲבִירָן, שֶׁבְּסִיסְתָּהּ בְּמִצְרָיִם גַּרְגַּר לְכִישׁ, הַתָּאָדוֹן בְּבֵית־עֲגָלִים וְפֶלַשׂ לְאֶדְמָת מִצְרָיִם. זֹהִי הַפְּשִׁיטהַלְיִי־שִׁיתָּה שֶׁל כּוֹחוֹת אֱלֹהָה בְּמִשְׁךְ עֶשֶׂר הָשָׁנִים הַאַחֲרוֹנוֹת.

מכהו היחוץ של האכבות זה
לשימים תוא רכבי האסומים —
להמתין של התיקוטים —
זה וזה נתמך על ידי חיל
לים מובהר של מתבירו
רעוועים בטובי החילום השכיני
בעילם. מול בוחות אלה
יכלה לעמוד אפלו הדוחה
דרולת שזקינו מלכי השוּ
ת המזרית התשעים-עשרה
ני כחמיישים שנתקן לאחר
פריצת החומה הגדולה נפתח
אייזור פיבסת (קובבשטיין)
לכל את זרועות הנילום
פכו אליהם.

בראש יהירותה המבירו עומר
ו שני המלכים בעלה-היר
קבב-הדר. על האבא הפלש
ו פקד שליטו.

קץ לשלטונו העצמאי
של מצרים ?
פרשנו המדיוני מוסטך :

הדרשנו הפניו מוסך: פלישה למזרים פרותת רוק עותה הגע כנראה הקץ לשאלותן ההורי נשאר ברובו בידי האמור.

ברגן האחרון

חורך. — בשעות המאוחרות של הערב נפוצעה שטוחה שאברם בן תרחה פנה בראש שיריה גדור לה דרום-ה-מערבה, בכיוון לאرض כנען. בית תרחה סרבו לאשר או להכחיש את הידיעות כנראה מהשש רדייפה. מכאן גובל היה מטה לכלול בזלה צדרים שכן עיקר האספה שלם למאורים בא-זרן גמל גבל, וורת במצרים מאין קץ השוללים תיפגעשה טיעעה כמובן ביד לשליט, ביזantium הולך. ואוקטופיס מעלן דרום, ואין שלטון מר בכענו, לא נאלצ'ו להלחם עלייה. טים חורדים ואמראים וחבירו לילימו עטם. הם הקימו מבצריים דרים ביחס בדורות הארץ, החלק

אברהם ניצל! עיר חדשה בדורות: תַּרְנוֹן

ובסודותיהם של חז"י יומם
עיר-שלם הוקמה עיר
חדש אשר קרא בשם
חברון על שם מיסדיה —
בני החבירו.

העיר הוקמה במקום בו
היתה פעם קריית-ארבעה חוא
אבי-הענקים שוכני הארץ
מתkopת האבן. קריית ארבעה
חרבה לפני שבע מאות שנה.
יחד עם בית ירח הלודומה.
בטכס השתחפות האקרים
זהותים אשר בסביבה ומלכי
צד מלך יער-ישראל.
מטעם השליטים מבני עמו
(ההיקוסוטים) לא נוכח איש.
הגיעה רק ברכה בכתב שאות
את על ידי עבד עברי מגזר.
האטמתלה וחישותה והיתה אנטט
למצרים. אך עפרון החתי מנכ'
בדי הסביבה (בן אב עברי ואב
חתיא) הביע את הדעה שהעדר
נציגו השלטון מקשו בעין
הרעה בה מביטים ההיקוסוטים
על התישבות העברים.

ובסודותיהם של חז"י יומם
עיר-שלם הוקמה עיר
חדש אשר קרא בשם
חברון על שם מיסדיה —
בני החבירו.

הבראיה למאורע המכבר על אברם
שבאו להוציא לפועל את
חק-הדרן.

והנתה תואר מפורט של מה
עליה:

בבבזאר הגוולה לפני מקדש אניל
עדר ביל הרכ בכשנ. הכהן מסך
שליך את הכהן ללבשן התה.
רומ צעד בעזיווים שקטם אל הכהן
כששפטוי ממלוטו. חפילה תש
לאור אל חזאי ועד יותה.
שר הוטל למן הכהן הבועז
ץ המונ בתורעת גאללה. אך עז
ותה נשתקה התרועה ובקומה
בצמת מות.

וירטש פרצה רוח חזקה ואירוע
אשר אף הוזע שוכני חון

ו זוכרו:

נאש ככתה.
פעעה שחון, שאף הוא ואצל לבב
(הbesch בעמ' ד' טר (2)

ווק קרקעות נגד עברים
לכישׁו. — ממעם השלטון על הקמתה העיר חבירון, מלכי עמו ייקסוטו בלביש פורטס חוק וושיטים שבין ערבגדייו יקומו מבדר צבאי עצמי שיזיל לתחרותו הנורנברג של גאלילאו הארץ את אדמותה.

שמע קולנו

ככל רחבי מזרחים

פלשת ההיסטוריה הטילו
בHALLA רבה בכל רחבי מזרחים.
בכל המ={({}悚)שדים גערוכות פלשות
ומקברים קרבעות לכל האלים.
במײַן חומקה מזבצת מיזהו
להפלת אועל לאָל אָמוֹרָע,
במצבאה נחרתו שבי אזום גדוּ
זין.

לעומת זאת מגלים השליטים הצעיר
בם החודשים באָרֶן, עטַה או מלכִי
וׂסִים כמי שהבזים קוראים
בְּמַבְּגָנָה עֲתָה למשיבות
כבריהם, הם מעודיפים לאותם כהוּ
זודה ומלחמה שכיר.

בתהuder שלטן מרכז, חל אַמְנוֹן
זוק החדש רק על איזור לבישׂ.
וזועי דבר סבורום שבבקותינו
זע גם השליטים. והיחסים
דרים אַתְרוּן.

שא אומרים שהוּק הוציא בתרבנה

מצביה כטמוניות

חן. — אברם בן תרח ניצל אתמול ממוות בכבשן האש אחרי שנשפט בפני בית דין של המלך על בזון האלים.
משפט זה עורר הד גдол בקרב בני העיר והמוניים הצטופפו לפני שער ביבית-הדין ומלוכותיה שהייתה מלא עד אפס מקום. בכתב האשמה נאמר שהנאות עשוה במרמה, נתץ את כל הפסלים בחנות אביו העושה פסלים והסוחר בהםם, ואחר כך שם את הגרון בידי אנו, האל הראשי, וטען שהוא שנתץ את האלילים האחרים. לדברי כתוב-האשמה הוסיף הנואם בכך חטא על פשע, כי ביקש לשים ללוג ולקלס את אמונה העם.

**מל טוֹב ! הַשָּׁנָה מִזְבְּרָתָה
שֵׁם הַוּלָד יְהִי :**

באשר וسائل כתובכם עיי' העתר
באים המקומותים אם יש דמיון בין
אמונות אברם העברי לבין אמונה
מלכיזדק מלך שלם, שאף שמו
ונחרטם ככבוד, הסבירתי להם שיש
אמונת דמיון מזה, אך מלכיזדק עיר
כד לאלה, פולין קונה שםם וארכ
בליל שימוג באלים האחרים.

באשר וسائل פסם ומפעמים אם אכן
הוא האל העליון או איזיל או מיר
שתי הכתלים (האחים), הכהנים
ארdem, וכן אם אלגוריה ארכיאולוגית
ובן חורן נזדעקעו ...

וגורם שהמשמעות אבדה בן ת rhe
עטפומו או שערות השומעים. החה
אלבונו ציפוי פונשומת. הוא רץ
השימי. אמרת לא לעז לבין — ירת
האל העליון של אאר ושל חרב,
באשר לעז לפטילים, אך הוא אמר
בפירוש שסיגן אלהי היורט. האל
העלוני של אהוה, וועז אלהי השם
של מארים — שעוזם אינס אלהים,
ושנדיהם בהם מעשייו של אל עליון,

באשר וسائل פסם ומפעמים אם אכן
השמי. אמרת לא לעז לבין — ירת
האל העליון של אאר ושל חרב,
באשר לעז לפטילים, אך הוא אמר
בפירוש שסיגן אלהי היורט. האל
העלוני של אהוה, וועז אלהי השם
של מארים — שעוזם אינס אלהים,
ושנדיהם בהם מעשייו של אל עליון,

אבלבונו ציפוי פונשומת. הוא רץ
השימי. אמרת לא לעז לבין — ירת
האל העליון של אאר ושל חרב,
באשר לעז לפטילים, אך הוא אמר
בפירוש שסיגן אלהי היורט. האל
העלוני של אהוה, וועז אלהי השם
של מארים — שעוזם אינס אלהים,
ושנדיהם בהם מעשייו של אל עליון,

אלhim שהצילני מהכברן
פקד עלי לך-לה"

כאשר התואושש מלך חבר
מי-ארazard מודהמתו בראומו
זה אברם יצא מהכבן ח'י

שלם התרומות ואמר : «לא אמרה את רצון האל
אשר נתן לך חיים, אך גם לא
יכול להזכיר את רצון אל,
דרון אשר פגעה בהם. על כן
וברט בן תורה לך לך מחרון אל
רציך אשר תראה לך ».
אבל אמרם עמד זקור לפני המלך
עננה בקהל שפט ביזור : »

קדמתו של אביה במתפקידו. רבים היו שומר ואביך מארכן עולם ועד ארץ החתים, וגם אם יקח השאליטים פוניטים איש את רעהה לא ענו בינו האדם ראשית לדריב בא ריבכט. קיים זו עחיק ימים הפטוס מוחם למד שוגוב רוכש של מקודש. כי דברים כ אלה ארעוו לא פעם, מגנבת סכלילאים ויצו לבנות תופים. נילן לוועי זיך פסך ההין. כי אם החוק קובע מות על גיבתו רוכש, לא כל שכן על דרישתו.

